

'Man vinder meget ved at sige ja'

⇒ AF MAJKEN SØRENSEN FOTO JØRGEN TRUE

Sanne Buhl er en stædig iværksætter. Hun har oplevet at få sine idéer omsat til produkter, men har også lært, at det kan kræve adskillige omveje, inden man når sine mål.

Sanne Buhl tager gæstfrit imod i sin lyse lejlighed på Frederiksberg. Hun skal fortælle om Spinella, som er den kontorstol, Sanne Buhl selv har udviklet og produceret – en stol, der med hendes egne ord skabte sig selv med lidt hjælp fra hende. ”Gennem mange år har jeg på forskellig vis arbejdet med ergonomi, og så fik jeg en dag til opgave at indrette ISS’ hovedkontor, så det blev en bedre arbejdsplads ergonomisk set. Her lagde jeg mærke til, at stort set alle medarbejdere kun brugte det yderste af deres stol, og jeg forstod, at kroppen fortalte dem, at det var bedre at sidde dér end f.eks. at fylde hele sædet ud. Det gav mig idéen til at lave en stol med et kort sæde”, fortæller Sanne Buhl.

Historien om Spinella er dog lige så meget en historie om en kvinde, der har forstået at kombinere sin store interesse og evne for det psykomotoriske fag med sin lige så store nysgerrighed, opfindsomhed og ikke mindst iværksættertrang. ”Jeg holder meget af mit arbejde, men det må ikke blive for ensformigt, jeg kan godt lide, at der sker noget”, som hun siger. Og det at der sker noget, refererer ikke alene til det at skabe et ergonomisk arbejdsredskab. ”Jeg har altid været god til at sige ja, også selv om arbejdsfeltet umiddelbart har ligget lidt uden for mit fagområde”, fortæller hun og pointerer, at hun altid har været ansat med arbejdstitlen afspændingspædagog/psykomotorisk terapeut. ”På et tidspunkt fik jeg ansættelse i en 1.-divisions-fodboldklub, hvor jeg skulle stå for afspændende behandlinger. Men meget hurtigt skulle jeg også tage mig af spillernes småskader, og det lå jo ikke lige inden for afspændingsfaget. Så tog jeg nogle kurser og fik læst op på det mest nødvendige og så kunne jeg det, jeg skulle kunne. Jeg tror generelt, at man vinder meget jobmæssigt ved at sige ja og så være klar til at læse op på tingene”. Sanne Buhls lange liste over efteruddannelse og kurser kan bekræfte dette. Den spænder lige fra integreret respirationsterapi, sexologi og andre krops- og terapeutisk orienterede kurser til kommunikations- og konfliktløsningskurser, som hun har taget i både ind- og udland.

En anden af Sanne Buhls opfindelser var et resultat af en opgave, der handlede om at hjælpe med at løse et sygefraværsproblem i den kommunale dagpleje i en nordsjællandsk kommune, hvor mange af dagplejemødrene havde dårlig ryg. Sanne Buhl iagttog arbejdspladsen og kunne hurtigt indkredse den overvejende årsag, som var, at dagplejemødrene ofte bar rundt på børnene. Her blev idéen til barnestigen Step-Step født, for med den ville børnene selv kunne kravle op i vognen med lidt hjælp fra den voksne. Det virkede umiddelbart som en god løsning,

men projektet løb ind i modvind, da både pædagogerne, dagplejemødrene og børnenes forældre opfattede brugen af stigen som udtryk for mangel på omsorg over for børnene, idet de mange løft, som før gav nærkontakt mellem børn og voksne, nu blev færre. Sanne Buhl tænkte sig om og fandt på ny en løsning, der havde lige så meget rod i hendes ergonomiske viden som i hendes evne til at kombinere hendes psykomotoriske faglighed med god kommunikation. For det at børnene klatrer helt eller delvis ved egen hjælp, er noget, der styrker deres muskulatur, motorik og deres udvikling i det hele taget, og det var argumenter, som alle forstod og kunne godtage, og stigen blev herefter udarbejdet og sat i produktion.

Sanne Buhls evne til at tænke i helheder resulterer, som man ser, i innovative løsninger, der holder hele vejen rundt. Er psykomotoriske terapeuter særlig gode iværksættere, da uddannelsen netop vægter et helhedssyn? Måske. For Sanne Buhls

vedkommende har drivkraften også været passionen for menneskers velbefindende og altså særlig inden for det ergonomiske område. ”Jeg er fuld af skræk over den udvikling, jeg ser”, siger Sanne Buhl, ”unge mænd sidder sig til en diskosprolaps, børn går foroverbøjede som gamle mennesker, og alt det, fordi de sidder ned hele dagen – og så oven i købet på dårlige stole. I fremtiden vil jeg gerne lave legepladser for voksne med ribber, hvor man kan hænge med hovedet nedad. Det giver et godt rygstræk”, fortæller hun. Og selvom hun godt ved, at voksenlegepladser ikke ligefrem er mainstream, så er det ikke noget, der skræmmer hende, da hun efterhånden er vant til at være brohoved for nye idéer: ”Jeg plejer at sige, at jeg er ca. 7 år forud for min tid”.

At komme fra en idé til at stå med et færdigt produkt er dog en stor udfordring – og måske særlig når man kommer fra en uddannelse, der ligger meget langt fra arbejdsprocesser, der har med f.eks. produktion og markedsføring at gøre. Og så er det oven i købet svært at finde rigtig gode kurser for iværksættere. Sanne Buhl har oplevet at skulle gå et antal omveje og har også haft udgifter, som hun gerne ville have været sparet for. F.eks. forsøgte hun

sig med en dyrt købt ”eksportpakke” i Udenrigsministeriet, som hun desværre ikke havde nogen gavn af. Men det er nok en del af processen, som er svær at komme uden om, konstaterer hun.

”Hvis man går med en iværksætter i maven, så vil jeg råde til, at man ikke sætter sig for dyrt fra begyndelsen af”, siger Sanne Buhl og tilføjer ”at kaste sig ud i iværksætteri er lidt som at købe en lottokupon: Der er ingen garantier for gevinst”. Sanne Buhl har dog klarer sig rigtig godt med sine opfindelser, f.eks. er det lykket at introducere Spinellastolen til udlandet. Og bliver det næste projekt den voksenlegeplads, hun talte om? Det får vi nok at se om en 7 års tid. ●

’ Jeg er fuld af skræk over den udvikling, jeg ser – unge mænd sidder sig til en diskosprolaps, og børn går foroverbøjede som gamle mennesker.